A man with short brown hair, wearing a blue zip-up jacket, is shown from the chest up. He is holding a javelin in his right hand, with the tip pointing upwards. He has a focused and slightly strained expression on his face, with his teeth showing. The background is a blurred outdoor setting, likely a sports field or stadium.

**"MINUSTA ENNUSTETTIIN
MATTI JÄRVISEN
SEURAAJAA"**

**"TÄHTÄIMESSÄNI ON
KEIHÄÄNHEITON
MAAILMANENNÄTYS"**

Vihtiläinen 60-vuotisten sarjan keihästähti Mauri Mertakivi oli jo 11-vuotiaana suuri lupaus, hänestä odoteltiin Matti Järvisen mantelin perijää. Lupaukset jäivät nuorena lunastamatta vaikka Mauri olikin vielä 21-vuotiaana 3. paras keihäsmies omassa sarjassaan. Nyt, päälle kuusikymppisenä Mauri vihdoin aikoo panna ennustukset toteen. Siihen tarvitaan vain maailmanennätys ja maailmanmestaruus Puerto Ricossa.

– Veteraaniurheilu on kaikkein paras ratkaisu saada vanhemmat ihmiset liikkeelle. Kilpailumieli innostaa harjoitteluun säännöllisesti, sanoo Mauri.

Mauri Mertakivi on nelinkertainen keihäänheiton Suomen mestari. On vaikea uskoa, että tämän jämakäntuntuisen, ättömän näköisen urheilijan sarja on todellakin 60 -vuotta.

Huolellisesti hän valmistautuu heittoonsa Eläintarhan kentällä. Vieressä seuraa tyyliä oma poika, joka toimii valmentajana, autonkuljettajana ja huoltajana.

– Tänä tuli vain toinen tila tuloksella 50,55. Pauli Vesterinen sai minut nitistetyksi ja hän onkin minulle kova kirittäjä, koska pääsi vasta tänä vuonna tähän sarjaan puhisee Mauri kilpailun jälkeen pukiessaan ylleen verryttelypukua.

Mauri Mertakivi toimii Vihdin kunnan Teknisen osaston toimistosihiteerinä, joten ero päivätyön ja harrastuksen välillä on melkoinen.

– Sen takia minä harjoittelenkin, että jaksan sitten päivällä istua toimistossa, Mauri naurahdaa ja jatkaa: – Vaikka olekin ryhtynyt urheilemaan pitkän tauon jälkeen, en ole muuttanut täysin elämäntapojani. En ole ryhtynyt kasvissyöjäksi tai muuksi terveystoilijaksi. Ei sellainen tässä iässä enää kannata.

Mauri oli 21-v. sarjassa 3. tilalla Suomessa

– Harrastin keihäänheittoa nuorempaanakin. Paras tulokseni oli kesällä 1940 Eläintarhan kentällä heitetty 64,98. olin alle 21 -vuotiaiden sarjassa 3. Suomessa, Mauri kertoo.

Sitten kilpailut saivat kuitenkin jäädä joksikin aikaa.

– Sota-aikana rämmin yli kolme vuotta Itä-Karjalan soissa, etulinjalla. Se pudotti keihäskuntoa aika lailla, mutta kilpailin kuitenkin viimeisen kerran vielä vuonna 1956.

Urheilu sai sitten väistyä takalalle yli kahdeksikymmeneksi vuodeksi, kunnes siitä taas tuli rakas harrastus.

– Kun menee naimisiin, niin ei ne vaimot anna harjoitella säännöllisesti, naurahdaa Mauri.

Nyt on kuitenkin saatu harjoittelulupa ja täydellinen siunaus keihäänheitolle perheenkin taholta. Kotona kannustetaan isää jatkamaan edelleen.

– 24 -vuotias Timo -poikani toimii nykyisin huoltojoukkonani. Hän kuljettaa minua kilpailuista toisiin ja hoitaa samalla valmentajan virkaa.

Timo vilkaisee isäänsä ja kertoo sitten puoliksi leikillään syistä, joiden vuoksi ryhtyi ”huoltojoukoksi”.

– Isä innosti minut 15 -vuotiaana keihäänheittoon, mutta vaihdoin lajin myöhemmin jalkapalloksi. Nyt voin antaa takaisin kaikki ne valmennusohjeet, joita itse jouduin kuuntelemaan. Voin vastata samalla mitalla kun seuraan isän heittoja ja arvostelen niiden onnistumista.

Mauri Mertakivi palasi kilpакentille 22 vuoden tauon jälkeen. — Veteraaniurheilu on paras keino saada minun ikäiseni ihmiset liikkeelle. Kilpailut kannustavat harjoitteluun.

— Tänä vuonna on tavoitteena 60 vuotiaiden sarjan keihäänheiton maailmanennätyksen saaminen koti-Suomeen. Minulla on siihen hyvät mahdollisuudet, sanoo Mauri.

Keppi ei enää lentänytkään niin kuin ennen...

– Näin vuonna 1978 eräessä lehdessä Göteborgissa pidettyjen veteraanien MM-kisojen tulokset. Silloin totesin, että olisin voittanut 55 -vuotiaiden sarjan keihäänheiton, jos olisin ollut kilpailuissa mukana. Voittaja taisi olla joku kanadalainen tuloksella 44,41, Mauri Mertakivi muistelee.

Tulokset saivat Maurin innostumaan. Tuntui siltä, että mahdollisuudet olisivat hyvät, jos lähtisi leikkiin mukaan.

– Päätin osallistua seuraaviin MM-kisoihin, jotka pidettiin siten Hannoverissa. Halusin nähdä millaisiin tuloksiin pystyisin yltämään. Tiesin, että ennätyslukemissakin olisi vielä parantamisen varaa.

Vaikka innostus keihäänheittoon oli kova, ei alku silti ollut helppoa. Ennätysten rikkominen olikin kovan työn takana.

– Olin kilpaillut viimeksi 22 vuotta aikaisemmin, toteaa Mauri ja lisää sitten: – Aluksi tuntui oudolta, kun luulin heittäväni yhtä kovaa kuin nuorempainakin, mutta keppi ei kuitenkaan lentänyt entiseen malliin. Aikaisemmat ennätykset jäivät saavuttamattomilta tuntuviksi unelmiksi. Ehkäpä kuntoni oli rapistunut hieman yli kahdenkymmenen vuoden kuluessa.

Mauri aloitti valmentautumisen keväällä 1978. Jo elokuussa hän osallistui Otaniemessä pidettyihin SM -kilpailuihin ja voitti oma sarjansa.

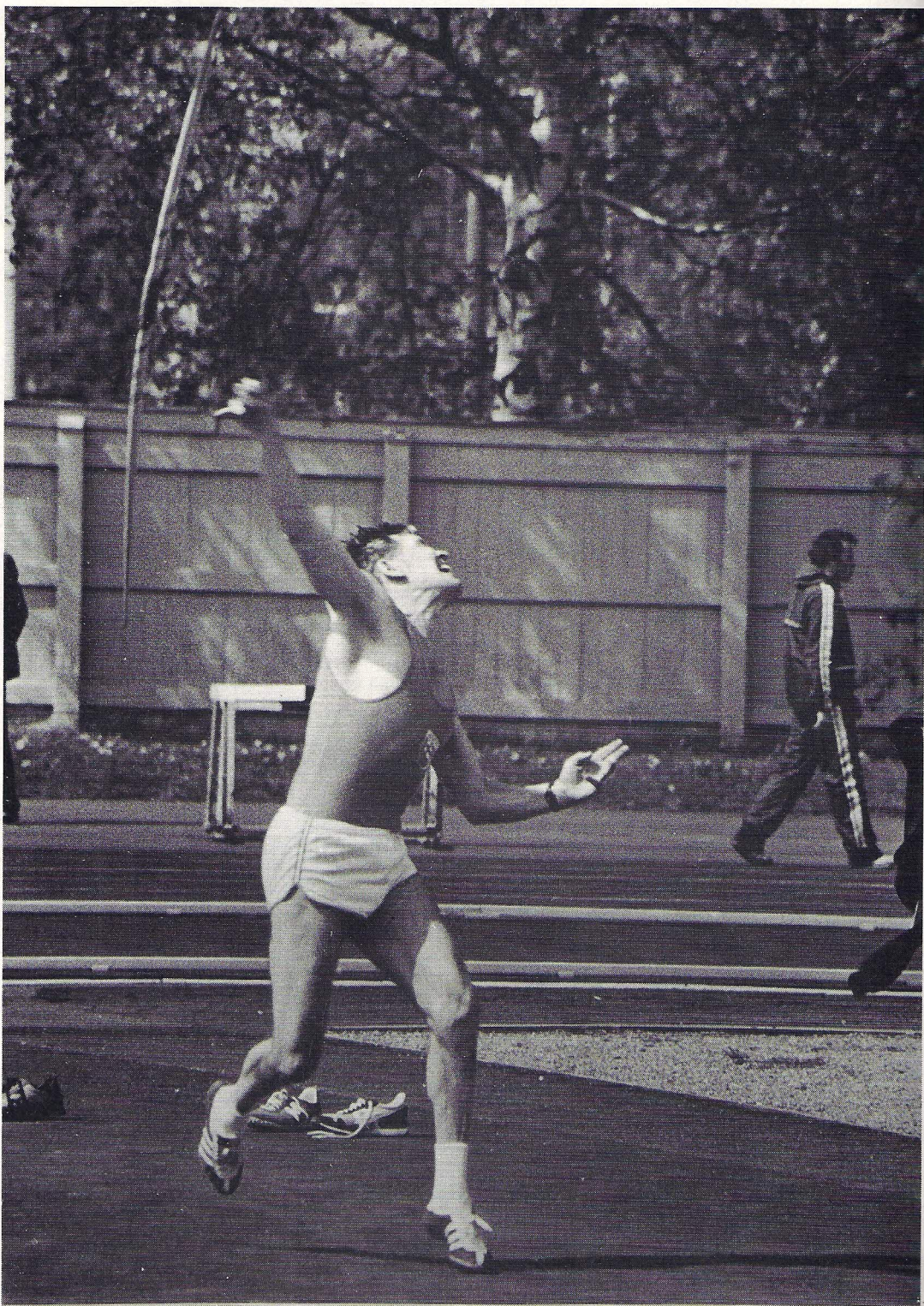
– Tulokset eivät silloin alussa olleet ihailtavia, mutta Suomen mestaruus tuntui oikein mukavalta. Se innosti jatkamaan harjoittelua.

”Joskus sotkeudun omiin jalkoihini”

– Vaikka olin yli kaksikymmentä vuotta poissa kilpakentiltä, en antanut itseni sentään aivan rapistua. Kuntoilin esimerkiksi hiihtämällä. Osallistuin vuosina 1974-78 viiteen Finlandia -hiihtoon ja niitä varten oli harjoiteltava. Kilometrejä kertyi talvessa noin 600-700, Mauri kertoo.

Nyt on hiihto saanut jäädä vähemmälle huomiolle, kun tähtäimessä on keihäskaaren venyttäminen mahdollisimman pitkäksi.

– Joka toinen päivä harjoitellen heittoa, joka toinen päivä jotakin muuta lajia, kuten pikajuoksua tai hyppyä. Harjoitukseen kuluu aikaa keskimäärin tunti päivässä.

Ja niin keihäs lentää Eläintarhan kentällä kohti korkeuksia. Tällä samalla kentällä Mauri heitti ennätöksensä vuonna 1940, lukemat olivat silloin 64,98.

Talvella on hankittava kova pohjakunto, se voima, jolla keihäs sitten kesällä lentää uusiin ennätyslukemiin.

– Talvella nostetaan painoja niin paljon, että keväällä heitot ovat vielä vähän kankeita. Käyn salilla kaksi kertaa viikossa puo-

litoista tuntia kerrallaan ja nostelen 50-70 kilon painoja. Harjoituksen pitäisi olla etupäässä kyykkynostoa, jotta jalat vahvistuisivat, mutta viime talvenakin ohjelmani koostui enimmäkseen penkkipunnerruksesta, kertoo Mauri.

Paljon puhutaan myös siitä, miten urheilijat eivät tervettä päivää näe. Aina heillä on muka joku venähdys, revähdys, niukahdus tai muu vamma.

– Minulle ei onneksi vielä ole sattunut mitään vammautumista. Joskus olen vain lentänyt heitossa oikein komeasti nurin, sotkeutunut omiin jalkoihini, Mauri naurahtaa.

”Tähtäimessäni on nyt maailmanennätys”

– Tämän kesän tavoitteeni on maailmanennätyksen rikkominen. Nykyiset lukemat 60-vuotiaitten sarjassa ovat 54,10 ja siihen sopii sitten venyttää lisää senttejä. Voitin tämänhetkisen ennätyksenhaltijan Hannoverin MM-kisoissa puolella metrillä, joten en minä häntä pelkää, sanoo Mauri.

Kesän kilpailukalenteri on varsin täysi. Eipä taida löytyä viikonloppua ilman kilpailuja, mutta jotkut kisat menevät tietenkin ylitse muiden arvoasteikossa. MM-kisat ovat yksi tällainen suurtapaus.

– Tällä hetkellä tilanne näyttää oikein hyvältä Puerto Ricon MM-kisoja ajatellen. Kunto nousee koko ajan. Niitä kilpailuja varten olen harjoitellut koko talven ja nämä pienemmät kisat ovat lisäharjoitusta, selittää Mauri.

Tänään ei tulos ollut paras mahdollinen. Pauli Vesterinen voitti ja Mauri sijoittui toiseksi. Keihäs lensi lukemiin 50,55.

Mauri Mertakivellä on hallussaan 60-vuotiaiden keihäsheiton Suomen ennätys, 52,90. Sama, Myrmyän kentällä heitetty tulos on myös Euroopan ennätys.

– Suomen mestaruuksia minululle on kertynyt 4, vuosilta 1978-82 ainoastaan vuoden -80 mestaruus jäi väliin. pohjoismaiden mestaruuksia on tullut Turusta ja Larvikista, vuosilta 1979 ja -81. Viime vuonna voitin Ranskassa Euroopan mestaruuden vesisateessa varsin heikoksi jääneellä tuloksella 48,80, Mauri kertoo.

Mitalijahti on kovassa käynnissä tänäkin kesänä.

– Aion lähteä mukaan myös Kööpenhaminassa pidettäviin Pohjoismaiden mestaruuskisoihin.

”Olin jo 11-vuotiaana suuri lupaus”

– Vihdin kunta on erittäin urheilustävällinen. Me veteraanitkin olemme saaneet osaksemme tukea, mikä on vielä aika harvinaista. Urheilutuloksiakin julkaistaan paikallislehdissä aika usein.

Mauri Mertakivi toimii itse aktiivisesti veteraaniturheilun hyväksi. Hän on Vihdin veteraaniturheilijoiden rahastonhoitaja ja jäsenkirjuri, sekä lisäksi hallituksen jäsen.

– Anoimme Vihdin kunnalta avustusta veteraanien MM-kisamatkaa varten. Perustelimme neljän kilpailuihin osallistuvan vihtiläisen anomusta sillä, että heillä on mahdollisuus sijoittua kuuden parhaan joukkoon Puerto Ricossa, kertoo Mauri.

Maurin poika, Timo, 24, on mukana kilpailuissa isäänsä kannustamassa. — Isä valmensi minua keihäänheittäjäksi, joten nyt voin antaa samalla mitalla takaisin, koetan valmentaa häntä.

Asiaa harkittiin ja tutkittiin päättävissä elimissä ja lopputulos oli onneksi myönteinen.

– Saimme kunnalta tukea 3 000 markkaa urheilijaa kohti, eli yhteensä 12. 000 markkaa. Se oli kyllä hieno kädenojennus veteraaniturheilijoiden puoleen, kehuu Mauri.

– Ehkäpä Toivo Vikmanin ja minun mestaruudet edellisistä kisoista painoivat sen verran vaa'assa, että tukea saatiin.

Nyt voimme vain toivottaa kisoihin matkustaville hyvää menestystä ja erityisesti Mauri Mertakivelle uuden maailmanennätyksen syntymistä.

– Aloin harjoitella keihäänheittoa vuonna 1932, 11-vuotiaana. Juuri sinä vuonna Matti Järvinen oli heittänyt uuden maailmanennätyksen ja minullekin tokaistiin, että ”siinä meillä on uusi mattijärvinen”. Olisihan jo nyt aika lunastaa tuo väite ja rävyttää veteraanien maailmanennätys.